

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **D. P. L.**, zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem, se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2020, č. j. OAM-446/LE-BA02-HA13-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2020, č. j. 19 Az 6/2020-35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Dne 9. 10. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Při poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, ale ve své zemi žil naposledy v roce 2005, od té doby žije v České republice. Při vycestování z vlasti disponoval vízem za účelem podnikání, které vypršelo v květnu roku 2018. Povolení k dlouhodobému pobytu mu nebylo uděleno. Uvedl, že je bez náboženského vyznání. Jako důvod pro podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že v České republice žije již dlouho a vyhovuje mu zdejší klima a práce. Má zde zázemí, práci, přítelkyni, příbuzné a přátele. Na pohovoru k žádosti dle 1. 11. 2019 uvedl, že je národnosti *kinh*, křesťanem a z toho důvodu svoji vlast opustil, jelikož byl jako křesťan policií sledován a zadržen. Při poskytnutí údajů k žádosti to nezmínil, jelikož si spletl pojmy. Zároveň uvedl, že si ve Vietnamu půjčil velkou částku peněz s vysokým úrokem, kterou nemohl splatit. Pokud se vrátí do Vietnamu, hrozí mu, že ho věřitel zabije. Nemůže se obrátit na policii, jelikož má problém s jedním policistou, který ho již jednou obvinil z výtržnictví a také mu vyhrožuje smrtí. Z těchto důvodů se obává vrátit se do země původu. Dne 22. 1. 2020 žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-446/LE-BA02-HA13-2019 žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. V ní namítal, že žalovaný nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. Má za to, že jeho problémy s věřitelem, u něhož se zadlužil, a také s policistou, který jej obvinil z výtržnictví a vyhrožoval mu zabitím, lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Zároveň žalobce nemůže v zemi původu praktikovat svou víru.

[3] Krajský soud neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, věc po právní stránce správně posoudil, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. Soud souhlasí se závěry žalovaného a zastává názor, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma. Vylicení celé žalobcovy situace má za nevěrohodné. Nemůže opominout, že žalobce přicestoval do České republiky v roce 2005 a o mezinárodní ochranu požádal až po 14 letech, mimochodem poté, co mu bylo v roce 2018 zrušeno dosavadní vízum a nebylo mu uděleno povolení k dlouhodobému pobytu. Z výpovědi žalobce také vyplynulo, že nemá ani ty nejzákladnější znalosti o křesťanské nauce (např. dle něj je modlitba zakončena pozdravem Budhovi, neví, co to je Svátá trojice, nezná žádné svátky ani Bibli). Jeho tvrzení, že byl v důsledku jeho víry pronásledován a že svoji víru nemůže praktikovat, považuje za účelové. Potíže s věřitelem ve formě vyhrožování či vydírání nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Jak vyplynulo ze spisu, bezpečnostní složky ve Vietnamu fungují a skutečnost, že existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie, není azylově relevantním důvodem. Takovým důvodem není ani to, že zde chce žít, protože zde žije jeho družka a příbuzní.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Rozsudek je dle názoru stěžovatele zatížen vadou nepřezkoumatelnosti, neboť krajský soud se ve svém rozsudku nevypořádal meritorně dostatečně jasným a srozumitelným způsobem s jeho jednotlivým žalobními námitkami. Paušálně je stejně jako správní orgán v napadeném rozhodnutí odmítl. Byly splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, přičemž zdůraznil existenci reálného rodinného a soukromého života na území České republiky a poukázal na skutečnost, že ve Vietnamu může být perzekuován za své náboženské vyznání a postoje.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že jak rozhodnutí ve věci udělení mezinárodní ochrany, tak rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkázal na obsah správního spisu, vydané rozhodnutí a své vyjádření k žalobě. Žalovaný proto navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost dle § 104a odst. 1 s. ř. s. Pokud Nejvyšší správní soud neshledá důvody k odmítnutí, navrhuje ji zamítnout pro její nedůvodnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Jelikož se však jedná o kasační stížnost podanou ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se soud v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve tím, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy ve smyslu citovaného ustanovení přijatelná.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele. O žádný z těchto případů se však ve věci stěžovatele nejedná.

[9] Nejvyšší správní soud se zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, jelikož se krajský soud dle stěžovatele dostatečně nevypořádal s jeho žalobními námitkami. Tuto námitku neshledal důvodnou. Za vadu soudního rozhodnutí totiž nelze považovat situaci, kdy se soud s posouzením věci správními orgány ztotožní a pro stručnost na jejich závěry odkáže. Měl by však v odůvodnění rozsudku vyložit, proč tak učinil, popřípadě přidat alespoň vlastní krátké hodnocení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Krajský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku všemi námitkami stěžovatele zabýval a v dostatečném rozsahu je vypořádal. Samotná skutečnost, že stěžovatel se závěrem soudu o neudělení mezinárodní ochrany nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost.

[10] Rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný pracoval s informacemi o zemi původu, které byly relevantní a důvěryhodné ve vztahu ke stěžovatelem uvedeným skutečnostem. Svůj závěr o neexistenci důvodů pro udělení mezinárodní ochrany díky tomu odpovídajícím způsobem odůvodnil.

[11] Žalovaný i soud se v souladu s ustálenou judikaturou zabývaly tím, zda jsou uvedená tvrzení stěžovatele věrohodná, zda mu v případně návratu do vlasti hrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu a jestli mu jsou státní orgány schopny poskytnout účinnou ochranu před hrozící újmou (srov. usnesení ze dne 26. 9. 2018, č. j. 7 Azs 265/2018-27, a ze dne 26. 6. 2019 č. j. 10 Azs 112/2019-34). Existence zázemí v České republice a fakt, že zde má stěžovatel družku, není relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozhodnutí ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 Azs 166/2016-28). Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného plyne, že důvodem pro neudělení mezinárodní ochrany nebyla „sama o sobě“ skutečnost, že se stěžovatel prostřednictvím podané žádosti snažil legalizovat svůj pobyt na území ČR (srov. rozsudek ze dne 18. 5. 2011, č. j. 5 Azs 6/2011-49).

[12] Z výše uvedeného je zřejmé, že judikatura Nejvyššího správního soudu, na kterou již přílehavě poukázal v napadeném rozsudku krajský soud, poskytuje dostatečnou

odpověď na námitky stěžovatele uvedené v kasační stížnosti, které jsou navíc obsahově obdobné jako námitky v žalobě.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájem stěžovatele. Z tohoto důvodu kasační stížnost shledal nepřijatelnou a podle § 104a odst. 1 s. ř. s. ji odmítl.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta jako nepřijatelná.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu